

Newsletter Podatkowy

NEWSLETTER | Wydanie # 6 - Sierpień 2010

Szanowni Państwo,

Zapraszam do zapoznania się z kolejnym numerem Newslettera Podatkowego, w którym prezentujemy najważniejsze zmiany w przepisach podatkowych oraz wybrane przez nas przykłady wyroków sądów administracyjnych z ostatniego okresu. Chciałabym zwrócić Państwa szczególną uwagę na nowelizację Wytycznych OECD, która może skutkować zmianą podejścia do wyceny transakcji pomiędzy podmiotami powiązanymi oraz do ich badania przez organy kontrolne organy

W bieżącym numerze kontynuujemy także omówienie najnowszych zmian w Ustawie o kontroli skarbowej dotyczących zwiększenia uprawnień do pozyskiwania informacji przez organy kontroli skarbowej.

Zapraszam do lektury!

Krystyna Szydłowska

WSTĘP

W NUMERZE

- ➔ Nowelizacja przepisów Ustawy o kontroli skarbowej – kontynuacja str. 2
- ➔ VAT – Zwrot VAT z zagranicy - przedłużony termin na złożenie wniosku str. 3
- ➔ Ceny transferowe – Nowelizacja Wytycznych OECD str. 3
- ➔ Podatek od nieruchomości – Nowe stawki podatków lokalnych w 2011 roku str. 4
- ➔ CIT – Kwalifikacja wydatków stanowiących reprezentację str. 4
- ➔ CIT – Moment zaliczenia do kosztów opłaty wstępnej ustalonej w umowie leasingu str. 5
- ➔ PIT – Minister Finansów nie zgadza się na rozliczenie strat z funduszy inwestycyjnych str. 6

Nowelizacja przepisów Ustawy o kontroli skarbowej – kontynuacja omówienia z wydania nr 5 z lipca br.

Od 30 lipca 2010 r. obowiązuje nowelizacja Ustawy o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2010 r. Nr 127, poz. 858). Nowelizacja między innymi rozszerza krąg podmiotów zobowiązanych do przekazywania danych na żądanie organów kontroli skarbowej. Jednocześnie został poszerzony zakres przekazywanych informacji.

Sprawdzając rozliczenia podatnika z urzędem skarbowym organy kontroli skarbowej będą mogły się zwracać do podmiotów prywatnych (osób prawnych, jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą) na przykład będących kontrahentami podatnika o udostępnienie informacji (w tym danych osobowych) o zdarzeniach mających bezpośredni wpływ na powstanie lub wysokość zobowiązania podatkowego podatnika.

Źródłem wiedzy o podatniku będą także pojawiające się w prasie, telewizji i radiu ogłoszenia i reklamy. Na wydawców i redaktorów czasopism, nadawców programów radiowych i telewizyjnych oraz usługodawców świadczących usługi drogą elektroniczną nałożono obowiązek udzielania informacji o firmie i adresie przedsiębiorców lub imionach, nazwiskach i adresach osób fizycznych, zamieszczających te ogłoszenia i reklamy wskazujące na prowadzenie działalności gospodarczej.

Ponadto, obok banków, zobowiązano podmioty prowadzące przedsiębiorstwa maklerskie, SKOKi, towarzystwa funduszy inwestycyjnych, zakłady ubezpieczeń i towarzystwa emerytalne do przekazywania danych identyfikujących posiadacza rachunku bankowego, jeżeli zdaniem organu posiadacz tego rachunku posługuje się nim w celu prowadzenia niezgłoszonej do opodatkowania działalności gospodarczej, lub gdy na jego konto wpływają środki nieznajdujące pokrycia w ujawnionych przez niego źródłach przychodów lub z nieujawnionych źródeł.

Obok informacji o rachunkach bankowych instytucje finansowe będą obowiązane do przekazywania informacji w zakresie posiadanych pełnomocnictw do dysponowania rachunkami bankowymi oraz o obrotach na tych rachunkach wraz z tytułami i stronami poszczególnych przelewów. Poszerzeniu ulega także zakres przekazywanych informacji o zawartych umowach pożyczek i kredytów przez podatnika. Od 30 lipca br. banki i pozostałe instytucje finansowe na pisemne żądanie organów kontroli skarbowej są obowiązane przekazywać dane dotyczące wysokości zobowiązań wynikających z tych kredytów lub pożyczek celów, na jakie zostały udzielone i sposobu zabezpieczenia ich spłaty, a także dane dotyczące umów depozytowych oraz umów udostępniania skrytek sejfowych.

Organy kontroli skarbowej będą mogły uzyskać informacje przetwarzane bez zgody i wiedzy osoby, której dotyczą.

Podstawą do udzielenia żądanych przez inspektorów kontroli skarbowej informacji będzie postanowienie dyrektora urzędu kontroli skarbowej, na które podmiotowi zobowiązanemu do przekazania informacji, będzie przysługiwało zażalenie do generalnego inspektora kontroli skarbowej.

Omawiana nowelizacja, poza zmianami dotyczącymi rozszerzenia uprawnień organów kontroli skarbowej w odniesieniu do kwestii dostępu i do żądania przekazania informacji, wprowadza także zmiany dotyczące postępowania kontrolnego oraz w zakresie możliwości użycia środków przymusu bezpośredniego.

VAT - Zwrot VAT z zagranicy - przedłużony termin na złożenie wniosku

Termin do składania wniosków o zwrot VAT zapłaconego przez przedsiębiorców w innych państwach Unii Europejskiej w 2009 r. został przesunięty przez Komisję Europejską z września 2010 r. na marzec 2011 r.

Od 1 stycznia 2010 r. wprowadzono nową procedurę dotyczącą zwrotu podatku VAT podatnikom z tytułu wydatków poniesionych w ramach działalności w państwie członkowskim UE, w którym nie posiadają siedziby i nie są zarejestrowani na potrzeby VAT. Zgodnie z nową procedurą podatnik ubiegający się o zwrot VAT składa elektroniczny wniosek o zwrot podatku w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, za pośrednictwem portalu elektronicznego utworzonego przez to państwo. Następnie wniosek jest przekazywany do administracji podatkowej właściwego państwa członkowskiego UE.

Opóźnienia we wdrożeniu nowej procedury przez państwa członkowskie Unii Europejskiej znacznie skróciły czas na złożenie wniosków (niektóre portale zostały aktywowane dopiero w maju 2010 r.), dlatego Komisja Europejska zdecydowała o wydłużeniu terminu składania wniosków do marca 2011 r. Dla polskich przedsiębiorców oznacza to, iż zamiast do 30 września 2010 r., będą mogli składać wnioski o zwrot VAT za pomocą portalu internetowego do 31 marca 2011 r.

Należy zauważyć, iż wskazany termin dotyczy terminu złożenia wniosku o zwrot VAT, a nie terminu zwrotu VAT, który wynosi do 4 miesięcy od momentu otrzymania wniosku wraz ze wszystkimi dokumentami lub w przypadku wniosku wymagającego dostarczenia dodatkowych dokumentów lub informacji - nawet do 8 miesięcy od dnia złożenia wniosku.

Ceny transferowe – Nowelizacja Wytycznych OECD

Istotnym elementem regulacji dotyczących cen transferowych są zalecenia OECD sformułowane w formie Wytycznych w sprawie cen transferowych dla przedsiębiorstw wielonarodowych oraz administracji publicznej (OECD Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administration).

Na uwagę zasługują wprowadzone właśnie zmiany w Wytycznych (jest to pierwsza tak duża zmiana od czasu przyjęcia Wytycznych w 1995 r.) zatwierdzone 22 lipca br., będące efektem wieloletnich prac i prowadzonych wielostronnych konsultacji, m.in. ze środowiskiem biznesowym.

Wprowadzane zmiany objęły przede wszystkim Rozdziały I, II i III Wytycznych dotyczące zasady ceny rynkowej, analizy porównywalności transakcji oraz stosowania metod zysku transakcyjnego. Dodatkowo, wprowadzono (dodając nowy Rozdział IX) uregulowania dotyczące aspektów restrukturyzacji przedsiębiorstw z perspektywy cen transferowych, m.in. wskazówki w zakresie przesunąć funkcji, ryzyk, aktywów oraz potencjału zysku w ramach grup podmiotów powiązanych.

Zrównanie metod tradycyjnych z metodami zysku transakcyjnego

Istotne są przede wszystkim ograniczenia dotychczasowej hierarchizacji metod wyceny transakcji poprzez wprowadzenie zasady wyboru „najbardziej odpowiedniej” („the most appropriate”) metody w danym przypadku. Zasada ta pozwala na wybór metody bez konieczności sprawdzania możliwości zastosowania każdej z nich oraz podjęcie decyzji w oparciu głównie o dostęp do danych porównywalnych i ich wiarygodność, przy czym metoda porównywalnej ceny niekontrolowanej w dalszym ciągu pozostaje metodą preferowaną.

Odnosząc się do metody marży transakcyjnej netto (TNMM), zmienione Wytyczne zwracają jednocześnie uwagę w sytuacji stosowania tej metody na wybór odpowiedniego wskaźnika zyskowności, podając przy tym szczegółowe wskazówki dotyczące najczęściej stosowanych wskaźników.

Standardy porównywalności transakcji

Wśród wprowadzonych zmian warto również zwrócić uwagę na praktyczne rekomendacje zawarte we wskazanym 9 etapowym procesie przeprowadzania analiz porównawczych, który może okazać się niezwykle pomocny w przygotowaniu przejrzystej i wiarygodnej (szczególnie z punktu widzenia prezentacji władzom skarbowym) analizy i wyceny transakcji realizowanych pomiędzy podmiotami powiązanymi.

W dalszej kolejności działania podejmowane przez OECD w zakresie cen transferowych mają dotyczyć przede wszystkim uregulowania kwestii wartości niematerialnych, których definicja i zasady wyceny, stanowią wciąż problematyczny obszar.

Podatek od nieruchomości – nowe stawki podatków lokalnych w 2011 roku

W związku z komunikatem Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 13 lipca 2010 roku informującym, że wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych w pierwszym półroczu 2010 roku w stosunku do pierwszego półrocza 2009 roku wyniósł 2,6%, Minister Finansów wydał obwieszczenie w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych w 2011 roku.

W poniższej tabeli prezentujemy przykładowe maksymalne stawki:

	2010	2011
Podatek od nieruchomości od gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej	0,77 zł	0,80 zł
Podatek od nieruchomości od budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej	20,51 zł	21,05 zł
Podatek od środków transportowych od samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej pow. 3,5 tony do 5,5 tony	729,28 zł	748,25 zł

CIT – Kwalifikacja wydatków stanowiących reprezentację

Zgodnie z przepisami Ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych nie uważa się za koszty podatkowe wydatków na reprezentację, natomiast kosztami uzyskania przychodów są wydatki na działania reklamowe. Ze względu na brak definicji obu pojęć, podatnicy często nie potrafią stwierdzić, czy dany wydatek stanowi reklamę czy reprezentację.

W tym kontekście zwracamy uwagę na wyrok NSA z 2 lutego 2010 roku, w którym sąd stwierdził, że wydatki na zakup drobnych upominków opatrzonych nazwami lub znakami marek sprzedawanych przez podatnika (marki obce) stanowią wydatki o charakterze reprezentacyjnym, a nie reklamowym, bowiem służą podniesieniu prestiżu sprzedawcy. NSA stwierdził, że „to, co promuje logo danej firmy, jest reklamą, natomiast to, co przy wykorzystaniu logo innych firm ma

służyć dobremu wizerunkowi własnej firmy, należy do sfery reprezentacji”. Zatem wydatki na tego rodzaju upominki nie stanowią kosztu uzyskania przychodu.

Z kolei WSA w Bydgoszczy w wyroku z 16 marca 2010 roku zaprezentował korzystne dla podatników stanowisko dotyczące lunchu z kontrahentem poza siedzibą firmy. Organy podatkowe zaprezentowały opinię, zamiast do 30 września 2010 r. wydatki na drobny poczęstunek dla kontrahenta w zakładzie pracy stanowią koszty uzyskania przychodu, natomiast koszty zwyczajowo przyjętego poczęstunku poniesione w restauracji stanowią reprezentację, a zatem nie będą kosztami uzyskania przychodów. Sąd nie zgodził się z opinią organów podatkowych stwierdzając, iż prowadzi ona do uzależnienia uznania danego wydatku za koszt prowadzonej działalności od miejsca, a nie celu. Sąd podkreślił, że „aby określone wydatki zostały uznane za reprezentację muszą wychodzić poza ustalone normy czy zwyczaje, mieć istotny charakter wytworności i wystawności, a celem ich poniesienia jest wyłącznie kreowanie wizerunku firmy”, stwierdzając jednocześnie, że nie każdy wydatek poniesiony na usługi gastronomiczne, zakup żywności czy napojów ma charakter reprezentacyjny.

WSA w Warszawie w wyroku z 14 maja 2010 roku dotyczącym wydatków na imprezę integracyjno-szkoleniową, w której oprócz pracowników uczestniczą także kontrahenci, zgodził się natomiast z poglądem Izby Skarbowej, że podatnik może zaliczyć do kosztów podatkowych wydatki związane z organizacją imprez integracyjnych dla pracowników oraz szkoleń, natomiast nie będą kosztami uzyskania przychodów kwoty zapłacone w związku z imprezami dla klientów i kontrahentów. Zdaniem Sądu fakt, że podatnik nie potrafi wyodrębnić z wydatków kosztów związanych z imprezą pracowniczą, i kosztów związanych z imprezą dla kontrahentów nie może powodować, że cała kwota zostanie zaliczona w koszty podatkowe. Sąd podkreślił, że to na podatniku ciąży ciężar dowodu, że ma prawo zaliczyć wydatki do kosztów.

CIT – Moment zaliczenia do kosztów opłaty wstępnej ustalonej w umowie leasingu

Nowelizacja ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, która weszła w życie 1 stycznia 2007 r., dokonała wyraźnego rozróżnienia kosztów podatkowych na koszty bezpośrednio i pośrednio związane z przychodami.

Zgodnie z art. 15 ust. 4d Ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (Ustawa pdop) koszty uzyskania przychodów, inne niż koszty bezpośrednio związane z przychodami (tzw. koszty pośrednie), są potrącane w dacie ich poniesienia. Gdy koszty te dotyczą jednak okresu przekraczającego rok podatkowy, a nie jest możliwe określenie, jaka ich część dotyczy danego roku podatkowego, w takim przypadku stanowią koszty uzyskania przychodów proporcjonalnie do długości okresu, którego dotyczą. Na tle ww. przepisu dochodzi często do sporów podatników z organami podatkowymi, które kwestionują możliwość zaliczenia do kosztów podatkowych opłaty wstępnej w momencie jej poniesienia.

Leasing jest popularną wśród przedsiębiorców formą finansowania działalności gospodarczej. Jeśli jest to leasing operacyjny w podstawowym okresie umowy, korzystający zalicza do kosztów ustalone w umowie opłaty. Ustalona w umowie leasingu tzw. opłata wstępna jest na ogół uiszczana jednorazowo przy zawieraniu umowy leasingowej, a jej uiszczenie jest warunkiem wydania przedmiotu leasingu, koniecznym do rozpoczęcia realizacji umowy leasingu. Zatem opłata wstępna nie jest powiązana z ratami leasingowymi, lecz dotyczy czynności jednorazowej, związanej z wydaniem przedmiotu leasingu.

Orzecznictwo sądów administracyjnych potwierdza, że opłata wstępna w leasingu operacyjnym, stanowi pośredni koszt działalności i dla potrzeb obliczenia podatku dochodowego, powinna stanowić koszt uzyskania przychodu w dacie poniesienia wydatku (wyrok z 29 czerwca 2010 r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu I/SA/Op110/10 oraz wyrok z 23 marca 2010 r. Naczelnego Sądu Administracyjnego II FSK1733/08). Odmienny pogląd prezentują organy podatkowe, które konsekwentnie nakazują opłaty leasingowe o charakterze wstępnym rozliczać

proporcjonalnie do czasu trwania umowy. Nie można wykluczyć, że powtarzające się orzecznictwo sądów administracyjnych pozwalające na zaliczenie opłaty wstępnej do kosztów podatkowych w dacie jej poniesienia, wymusi na organach podatkowych zmianę stanowiska.

PIT - Minister Finansów nie zgadza się na rozliczenie strat z funduszy inwestycyjnych

Ministerstwo Finansów w odpowiedzi na interpelację poselską podtrzymało stanowisko dotychczas prezentowane przez urzędy skarbowe, zgodnie z którym podatnicy nie mają możliwości zmniejszenia dochodu ze sprzedaży akcji o stratę, które te osoby poniosły z udziału w funduszach inwestycyjnych.

W odpowiedzi na interpelację przywołano art. 30a ust. 5 ustawy o PIT, zgodnie z którym nie ma możliwości pomniejszania dochodu z udziału w funduszach kapitałowych o straty z tego tytułu oraz inne straty z kapitałów pieniężnych i praw majątkowych.

Organy podatkowe prezentują stanowisko, że ze względu na fakt, iż dochód z tytułu udziału w funduszach kapitałowych jest opodatkowany 19 % zryczałtowanym podatkiem u źródła pobieranym przez płatnika, tym samym nie może być łączony z innymi dochodami z tego samego źródła np. zbycia akcji.

Stanowisko to zostało zakwestionowane w wyroku WSA w Warszawie (sygn. III SA/Wa1147/09), gdzie uznano, że brak jest przepisów uniemożliwiających odliczenie straty z tytułu udziału w funduszach kapitałowych od dochodu uzyskanego z odpłatnego zbycia akcji. Zdaniem Sądu sprzedaż akcji i strata pochodzą z tego samego źródła przychodów, a zgodnie z ustawą o PIT możliwe jest rozliczanie strat z dochodami z tego samego źródła, zaś kwestia pobierania podatku przez płatnika nie może ograniczać praw podatnika. Podatnicy prezentujący takie stanowisko narażają się na spór z organami podatkowymi, który w pozytywny sposób może być rozstrzygnięty dopiero przed sądem administracyjnym.

Informujemy, że treści zawarte w niniejszym biuletynie mają ogólny charakter i nie zastępują szczegółowego doradztwa w indywidualnej sprawie.

Jak zamówić Newsletter Podatkowy?

Newsletter Podatkowy jest bezpłatnym miesięcznikiem dotyczącym zagadnień podatkowych.

W celu subskrypcji, prosimy o wysłanie e-maila na adres: podatki@mazars.pl z podaniem:
Imienia i nazwiska
Stanowiska
Nazwy firmy.

Jeśli nie życzą sobie Państwo otrzymywania takich informacji w przyszłości prosimy odesłać e-mail z tematem „NIE” na adres podatki@mazars.pl

Kontakt:

Krystyna Szydłowska
Dyrektor
k.szydłowska@mazars.pl

Urszula Zarębska
Manager
u.zarebska@mazars.pl

Dział Doradztwa Podatkowego
Mazars
Ul. Piękna 18
00-549 Warszawa
Tel. : +48 22 25 55 200
E-mail : podatki@mazars.pl
www.mazars.pl